

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 22. januar 2007

letnik XV

Št. 2

Mnenje državnega sveta ob obravnavi
predloga zakona o romski skupnosti - druga obravnava

2

Sklep državnega sveta iz svoje pristojnosti

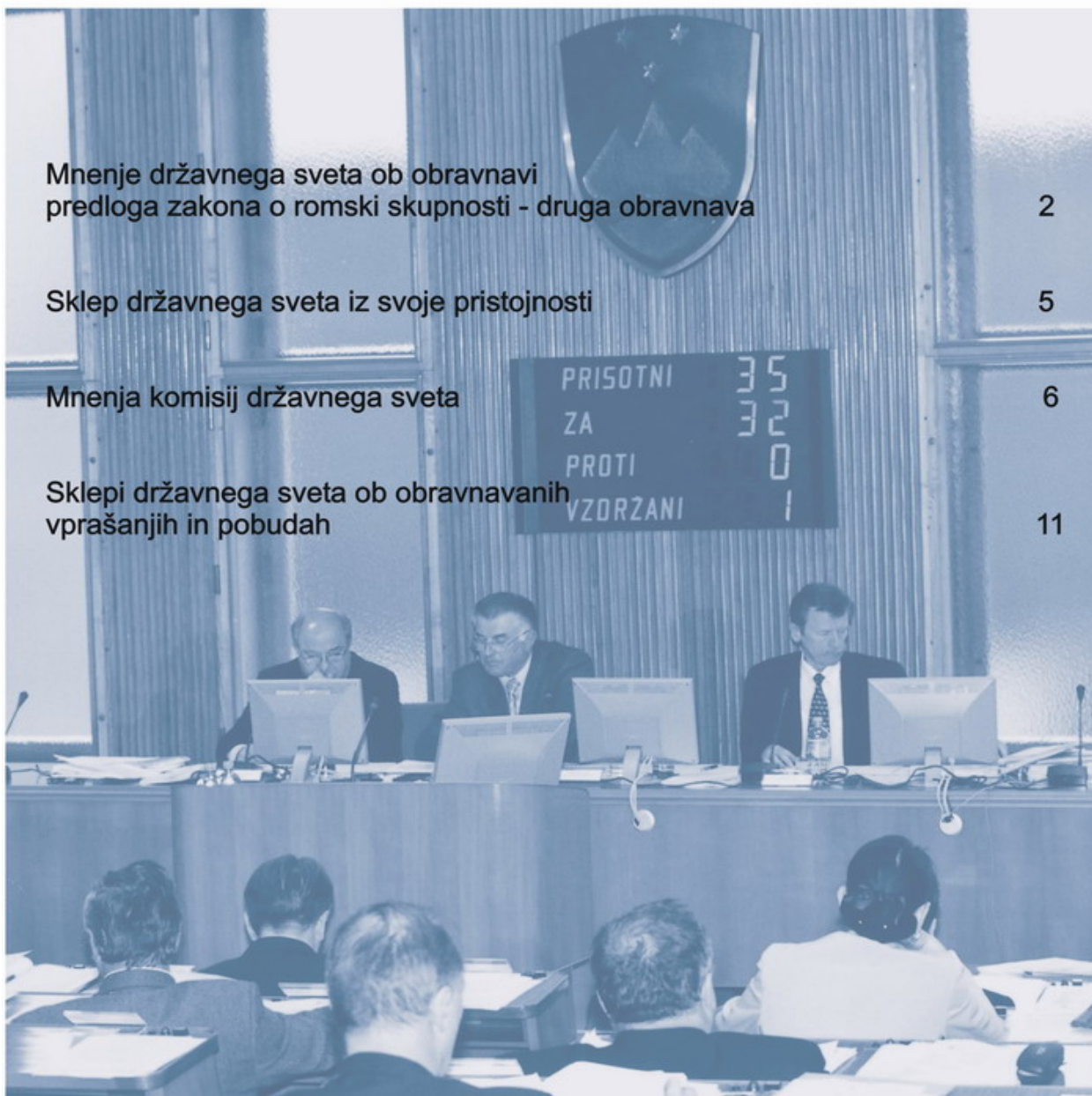
5

Mnenja komisij državnega sveta

6

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih
vprašanjih in pobudah

11

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje državnega sveta ob obravnavi predloga zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji - druga obravnava, EPA 1182

Državni svet Republike Slovenije je na 50. seji, dne 17. 1. 2007, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji (ZRomS-1) - druga obravnava

Državni svet je obravnaval predlog zakona o romski skupnosti v Republiki Sloveniji, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Predlog zakona naj bi uredil položaj in opredelil področja posebnih pravic romske skupnosti v Republiki Sloveniji, pristojnost državnih organov in organov samoupravnih lokalnih skupnosti za njihovo izvajanje ter sodelovanje predstavnikov romske skupnosti pri uresničevanju njihovih pravic in obveznosti, določenih z zakonom.

Državni svet je pozdravil predlog zakona, saj je v preteklosti tudi državni svet na svojih razpravah opozarjal na potrebo po zakonski ureditvi tega področja. Člani državnega sveta so kljub temu pričakovali večjo dorečenost predloga zakona. Vse posebne pravice veljajo tudi za Rome, ki živijo običajno življenje, kot ga živijo ostali prebivalci naše države, zato bi bilo nesprejemljivo, da bi bili deležni še vseh posebnih pravic, razen kolikor se nanašajo na jezik, predšolsko in šolsko vzgojo ter njihovo kulturo. Predvsem bi si morali tudi sami prizadevati za izboljšanje njihovega položaja. Sestava delovnega telesa za spremljanje položaja romske skupnosti je neustrezna, saj gre za sodo število; namesto 6 članov bi jih morale biti 7. To delovno telo bi morale imeti samo tiste občine, ki so zavezane, da morajo v občinskem svetu imeti predstavnika romske skupnosti, ne pa tudi ostale. Drugače trdijo ostale občine, da nimajo Romov, s tem predlogom zakona pa jih bodo kar naenkrat imele, vse v cilju pridobivanja dodatnih proračunskih sredstev. Obstajati bi morali kriteriji za razdeljevanje sredstev. Člani so opozorili, da predlog zakona ne odgovarja na vprašanje, kdo je Rom in za kateri romski jezik gre, saj jih poznamo več vrst.

Tretji člen določa, da Republika Slovenija zagotavlja uresničevanje posebnih pravic na področju izobraževanja, kulture, zaposlovanja, urejanja prostora in varstva okolja, zdravstvenega in socialnega varstva, obveščanja in *soodločanja v javnih zadevah, ki se nanašajo na pripadnike romske skupnosti*, s tem zakonom, *drugimi zakoni*, podzakonskimi akti in akti samoupravnih lokalnih skupnosti ter s posebnimi programi in ukrepi državnih organov ter organov samoupravnih lokalnih skupnosti.

Državnemu svetu se zastavlja vprašanje *soodločanja v javnih zadevah, ki se nanaša na pripadnike romske skupnosti predvsem z vsemi drugimi zakoni in ukrepi, ki so izven ZRomS-1. Način soodločanja v javnih zadevah, ki se nanašajo na pripadnike romske skupnosti, ni opredeljen*, razen kolikor drugi odstavek 12. člena določa, da morajo državni organi, nosilci javnih pooblastil in organi samoupravne lokalne skupnosti, pridobiti predhodno mnenje sveta, kadar sprejemajo ali izdajajo predpise in druge splošne pravne akte, ki se nanašajo na položaj romske skupnosti. Tu se zopet postavlja *vprašanje širine področja urejanja položaja romske skupnosti* in obligatornost državnih organov in drugih do pridobitve predhodnega mnenja sveta. ZRomS-1 prav tako *ne poda razlike med pripadnikom v javnih zadevah in položajem romske skupnosti pri predhodnih mnenjih*.

ZRomS-1 že v 1. členu določa, da ureja položaj romske skupnosti, medtem ko v 2. členu že iz njega izhaja (upoštevaje poseben položaj...) in določa, da imajo Romi poleg pravic in obveznosti, ki pripadajo vsem državljanom oziroma državljankam Republike Slovenije, še posebne pravice, določene z zakonom, *še vedno pa ne pove, kakšen je ta položaj*. Zagata nastane zato, ker niti *sami ne vemo, kakšen je ta položaj*, saj 7. člen šele nalaga dolžnost, da se v občinskem svetu ustanovi posebno delovno telo, ki bo spremljalo (beri: šele ugotovilo) in obravnavalo položaj romske skupnosti.

Glede na to, da gre za posebno skupnost ali manjšino, ki ima posebne antropološke, etnične in kulturne značilnosti (svoj jezik, kulturo, zgodovino) in izhajajoč iz 65. člena Ustave RS (položaj in posebne pravice romske skupnosti, ki živi v Sloveniji, ureja zakon), lahko zaključimo, da se *zaveza državnih organov in drugih nosilcev javne oblasti do soodločanja v javnih zadevah nanaša le na zaščitne ukrepe, s področja posebnih pravic - izobraževanja, kulture, zaposlovanja, urejanja prostora in varstva okolja, zdravstvenega in socialnega varstva, ki skupaj predstavljajo predpostavke za opredelitev položaja romske skupnosti*.

Glede na navedeno, državni svet podaja naslednjo **pripombo**:

V 12. členu se doda tretji odstavek, ki se glasi:

"(3) Položaj romske skupnosti se ugotovi glede na skupno stanje s področja izobraževanja, kulture, zaposlovanja, urejanja prostora, varstva okolja ter zdravstvenega in socialnega varstva."

Le v teh okvirih bi morala obstajati dolžnost države in ostalih do pridobitve predhodnega mnenja, saj bi v nasprotnem primeru lahko šteli, da se vsak zakon lahko nanaša na položaj romske skupnosti. Tretji člen namreč ne govori o soodločanju v javnih zadevah, ki se nanašajo na položaj romske skupnosti, pač pa o zadevah, ki se nanašajo na pripadnike romske skupnosti.

* * *

Državnemu svetu se tudi zastavlja vprašanje, kaj pomenijo "*drugi potrebni ukrepi za ureditev razmer*" (3. odstavek 5. člena) izven ureditve prostorske problematike v primeru, "ko pravna in komunalna neurejenost romskih naselij v samoupravni lokalni skupnosti privede do hujšega ogrožanja zdravja, dalj časa trajajočega motenja javnega reda in miru ali trajnega ogrožanja okolja" kar pa naj bi vlada rešila z državnim prostorskim aktom. *Vprašanje samostojnega, t.i. nadomestnega posega vlade na področje občine se zastavi že zato, ker mora že priti do hujšega ogrožanja zdravja ali dalj časa trajajočega motenja javnega reda, ne da bi vlada lahko že prej opozorila občino na takšne razmere in ji naložila njihovo odpravo.*

V drugem odstavku 7. člena se črtajo besede "najmanj" in "slednjih pa".

V tretjem odstavku 7. člena se na koncu črta pika in doda "ki ga tudi vodi".

O b r a z l o ž i t e v

Zakon o lokalni samoupravi (Ur.l. RS, št. 72/93, zadnja 21/06) namreč v drugem odstavku 30. člena določa, da občinski svet lahko ustanovi tudi druge komisije in odbore kot svoja delovna telesa. Člane komisij in odborov imenuje izmed članov občinskega sveta, *lahko pa tudi izmed drugih občanov, vendar največ polovico članov. Delovno telo občinskega sveta vodi član občinskega sveta.* Drugi odstavek predloga 7. člena določa, da je delovno telo iz prejšnjega odstavka (za spremljanje položaja romske skupnosti) sestavljeno iz najmanj šestih članov oziroma članic, od katerih je najmanj polovica prebivalcev občine, ki niso člani občinskega sveta, od slednjih pa večina pripadnikov romske skupnosti. *Iz predloga se dá namreč sklepati, da lahko sestavljajo prebivalci občine tudi več kot polovico delovnega telesa, kar je nezdržljivo s 30. členom ZLS.*

Večina pripadnikov romske skupnosti se nanaša le na tisti del prebivalcev občine, ki niso člani občinskega sveta, zato je beseda "slednji" zavajajoče, ker se nanaša na člane občinskega sveta.

Po tretjem odstavku 7. člena predloga, je član delovnega telesa po svoji funkciji predstavnik romske skupnosti v občinskem svetu; *predlog zakona bi lahko določil, da predstavnik romske skupnosti v občinskem svetu tudi vodi delovno telo.*

Državni svet **podpira** predlog zakona.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik mag. Adolf Zupan.

Prvi odstavek 86. člena državnega sveta - državni svet sprejema sklepe iz svoje pristojnosti

IZVOLITEV ČLANA KOMISIJ

Sklep državnega sveta o izvolitvi člana komisij državnega sveta

Državni svet Republike Slovenije je na 50. seji, dne 17. 1. 2007, na podlagi četrtega odstavka 45. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) in 75. ter 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05)

izvolil **Mirana Bavčarja** za člana:

- **Komisije državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve**
- **Komisije državnega sveta za malo gospodarstvo in turizem.**

Sklep državnega sveta ob obravnavi predloga Poročila o delu Državnega sveta Republike Slovenije za leto 2006

Državni svet Republike Slovenije je na 50. seji, dne 17. 1. 2007, na podlagi 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99 in 2/04 in 18/05) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije sprejema Poročilo o delu Državnega sveta Republike Slovenije v letu 2006.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k letnemu poročilu Rudnika živega srebra Idrija, d.o.o. za leto 2005, EPA 1162

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 64. seji, dne 10.

1. 2007, obravnavala letno poročilo o poslovanju Rudnika živega srebra Idrija v zapiranju, d.o.o. za leto 2005.

Predstavniki Rudnika živega srebra Idrija je v okviru predstavitve letnega poročila povedal, da sodi rudnik živega srebra med najstarejše rudnike in je po velikosti drugi največji rudnik živega srebra na svetu. Rudnik se že tretje desetletje nahaja v postopku zapiranja, ki je zaradi lege rudnika (to leži pod samim mestom Idrija) in premikanja terena zelo težavno. Ob postopku zapiranja potekajo hkrati obsežne raziskave in meritve.

Iz letnega poročila za leto 2005 izhaja, da je bil obseg del, predviden v "Operativnem programu preprečevanja posledic rudarjenja v rudniku živega srebra Idrija v zapiranju d.o.o. za leto 2005", skoraj v celoti izvršen. Dela so potekala v skladu s programom in normativi, določenimi v programu. Poslovno leto se je zaključilo z izgubo v višini 94.262.888,64 SIT, ki pa predstavlja zgolj 36 % planirane izgube.

Predstavniki rudnika je pojasnil, da je večina zapiralnih del že opravljenih, z njimi pa naj bi v celoti zaključili v tem letu (2007), vendar rudnik ne bo zaprt v celoti saj bo potrebno zgornji del stalno odvodnjavati (za to je potrebno 24 zaposlenih). Program vzdrževanja nezalitega dela jame je v postopku sprejemanja in predvideva sredstva v višini 195 milijonov tolarjev ter v prvih petih letih še dodatnih 85 milijonov tolarjev za potrebe monitoringa.

V Idriji naj bi se v prihodnje ustanovilo evropsko središče za preučevanje živega srebra. Živo srebro je praktično neuničljivo in je zelo škodljivo. Po direktivi EU naj bi bilo do leta 2011 živo srebro umaknjeno iz prometa in uporabe.

Predstavnica Ministrstva za gospodarstvo je pojasnila, da je bilo konec leta 2005 zagotovljenih dodatnih 70 milijonov tolarjev za pokrivanje t.i. rudarske škode (odškodnin). Večina teh sredstev je namenjenih občini. Rudarska škoda se izplačuje na podlagi prijav škod na vsakoletni razpis. Odškodnine se izplačujejo tako občini, krajevnim skupnostim in drugim upravičencem.

Po razpravi je komisija sprejela naslednji sklep:

Komisija se je seznanila z letnim poročilom Rudnika živega srebra Idrija v zapiranju, d.o.o. za leto 2005, ki je pregledno in dobro pripravljeno.

Komisija ponovno poudarja, da bi bilo potrebno spremeniti oz. znatno skrajšati časovno dinamiko posredovanja tovrstnih poročil tako, da je njihova obravnava bolj ekspeditivna in aktualnejša.

Komisija tudi predlaga, da se program vzdrževanja nezalitega dela jame sprejme čim hitreje in da se v njem natančno opredeli nadaljnje aktivnosti ter zagotovi finančne vire za učinkovito in varno dokončno zaprtje rudnika.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju** - druga obravnava, EPA 1063

Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti je na svoji 59. seji, dne 10. 1. 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije, in **ga podprla**.

Predlog zakona je nastal na podlagi sodelovanja Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve ter socialnih partnerjev. Tak usklajen predlog zakona komisija ocenjuje kot kvaliteten.

Komisija podpira dogovore med Ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve ter Zvezo svobodnih sindikatov o oblikovanju amandmaja k predlogu zakona, katerega vsebina se bo nanašala na spremembo termina "gospodarska družba" v termin "podjetje". Razlog za to je v konsistentnosti uporabe pravne terminologije in upoštevanju direktive 2002/14/ES, ki določa minimalne pogoje za uresničevanje pravice delavcev do obveščanja in posvetovanja v Evropski uniji.

Termin "podjetje" namreč definira javno ali zasebno podjetje, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na to, ali je profitno ali neprofitno usmerjeno. S tem bi se tudi zaposlenim pri samostojnih podjetnikih, ki so na osnovi uporabe sedanje terminologije izvzeti iz sedanje ureditve, omogočilo pravico do obveščanja in posvetovanja skladno z evropsko direktivo.

V zvezi s tem se je komisija seznanila tudi s stališčem Združenja delodajalcev Slovenije, ki je opozorilo, da je bilo o predlogu s strani Zveze svobodnih sindikatov obveščeno šele na seji komisije in se zato v tako kratkem času do njega ni moglo opredeliti. Izpostavili

so dejstvo, da gre za enostranski predlog, ki bi moral biti usklajen tripartitno. Komisija zato podpira nadaljevanje s predlogom zakona začetega socialnega dialoga.

Komisija se je seznanila tudi s prizadevanji Zveze svobodnih sindikatov o bolj jasnem določanju statusnih vprašanjih, o katerih mora delodajalec pred njihovim sprejemom sprožiti postopek obveščanja in skupnega posvetovanja z delavci. S sedanjo ureditvijo sta namreč izvzeti statusni vprašanja, vezani na hčerinska podjetja in nakup družb, kateri sami po sebi v veliki meri vplivata na zaposlene, ki bi v takšnih primerih morali biti o tem ustrezno obveščeni. Komisija zato meni, da je treba zasnovati dobre temelje pravicam delavcev do vključevanja v proces obveščanja in posvetovanja. Na dolgi rok bosta namreč konstantna vpetost delavcev v razvojni proces podjetja in občutek soudeležnosti vplivala pozitivno na njegovo poslovanje.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti - skrajšani postopek**, EPA 1136

Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti je na 59. seji, dne 10. 1. 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o raziskovalni in razvojni dejavnosti, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila skupina poslancev (prvopodpisani dr. Slavko Gaber) in **ga podprla**.

Komisija ugotavlja, da je predlagatelj novele namreč sledil odločilnemu vetu državnega sveta na novelo zakona iz leta 2005, katere predlagatelj je bila vlada in ki je strukturo upravnega odbora javnega raziskovalnega zavoda spremenila na večino predstavnikov ustanovitelja. Državni svet je v obrazložitvi odločilnega veta menil, da je treba ohraniti tripartitno strukturo upravnih odborov iz veljavnega zakona iz leta 2002, ker takšna rešitev odraža prepričanje, da so javni raziskovalni zavodi ustanovljeni za izvajanje javne službe na področju raziskovanja.

V obravnavani noveli pa se predlaga ponovno spremembo drugega odstavka 33. člena veljavnega zakona, s katero se določa, da upravni odbor javnega raziskovalnega zavoda sestavljajo po trije predstavniki ustanovitelja, zaposlenih in uporabnikov tako, da bo upravni odbor sestavljen partnersko, podobno kot je vlada določila v zakonu o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI-F) za svete šol in je bil že sprejet na državnem zboru.

Komisija podpira navedeno rešitev, ker želi odpraviti negativne posledice novele iz leta 2005, ki je določila, da je v upravnem odboru javnega raziskovalnega zavoda večina članov predstavnikov ustanovitelja in s tem omejila tako raziskovalcem kot uporabnikom vpliv na odločanje.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije prof. dr. Jože Mencinger.

Mnenje komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve k uresničevanju Haaškega programa

Komisija Državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve se je na 44. seji dne 10. januarja 2007 seznanila z uresničevanjem Haaškega programa, ki ga je sprejel Evropski svet na zasedanju v Bruslju dne 4. in 5. novembra 2004.

Uvodni predstavitvi sta podala predstavnika Ministrstva za notranje zadeve in Ministrstva za pravosodje.

Predstavnik Ministrstva za notranje zadeve je predstavil pregled Haaškega programa za področje evropske notranje politike. EU bo uresničevanje ciljev politike med drugim omogočila s sprejetim akcijskim načrtom za boj proti terorizmu in akcijskim načrtom za boj proti prepovedanim drogam. Kot glavne prioritete pri oblikovanju in krepitvi skupnega območja svobode, varnosti in pravice so navedene kontrola meja, azil, priseljevanje, boj proti terorizmu in organiziranemu kriminalu, izmenjava informacij in policijsko sodelovanje. Republika Slovenija spremlja razvoj akcijskega načrta in bo tudi v prihodnje podpirala ukrepe, ki pomenijo uresničevanje ciljev iz navedenega programa. V boju proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu v EU je potrebno izboljšati policijsko sodelovanje. Pri tem je izpostavil krepitev vloge in učinkovitost Europola, dopolnitev ukrepov v boju proti terorizmu, krepitev čezmejnega policijskega sodelovanja in učinkovito upravljanje v primerih čezmejnih kriz.

Uresničevanje Haaškega programa na področju pravosodnega sodelovanja poteka v civilnih in kazenskih zadevah. Na področju pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah je kot eden pglavitnih ciljev navedena zagotovitev enostavnih in hitrih civilnih postopkov v primerih, kadar sta stranki postopka iz različnih držav članic ter v nadaljevanju doseženo medsebojno priznavanje odločb med pravosodnimi organi držav članic. Na področju civilnega prava je Evropska komisija predstavila dve zeleni knjigi: o dedovanju in o oporokah ter o koliziji zakonov glede premoženjskega razmerja med zakoncema, katerih obravnava se pričakuje na Svetu v času slovenskega predsedovanja EU. Za sodelovanje v kazenskih zadevah je pomembna vloga Eurojusta, v tem smislu bodo v času 18 - mesečnega predsedovanja potekale aktivnosti za izboljšanje njegovega delovanja. V omenjenem času se bo Slovenija aktivno zavzemala za nadaljnje uresničevanje Haaškega programa, predvsem bo potrebno realizirati ukrepe na področju vzajemnega priznavanja sodnih odločb.

V razpravi so bila izpostavljena naslednja področja, ki po mnenju članov komisije zahtevajo določen napredek:

- zmanjševanje obsega dela na črno (v odgovoru je bilo pojasnjeno da, z vidika notranjih zadev, trendi gibanja zaposlovanja tujcev na črno niso v porastu in ne predstavljajo problem, zato niso potrebni dodatni ukrepi);

- vizumska politika
(v odgovoru je bilo pojasnjeno, da je bil na omenjenem področju dosežen določen pozitiven napredek);
- področje varnosti, ki zahteva sprejetje dodatnih ukrepov za večjo zaščito prebivalstva pred kriminaliteto kot posledico pristopa Bolgarije in Romunije k EU.

Po končani razpravi je komisija sprejela naslednji sklep:

Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za mednarodne odnose in evropske zadeve se je seznanila z uresničevanjem Haaškega programa.

* * *

Za poročevalca je komisija določila predsednika komisije Vincenca Otoničarja.

Prvi odstavek 56. člena o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA GOSPODARSTVO (USKLAJEN Z MINISTRSTVOM ZA FINANCE)

na vprašanje državnega svetnika Borisa Janeza Berganta glede prodaje deleža v SIJ - Slovenska industrija jekla, d.d.

Prejeli smo vaše vprašanje, ki ste ga zastavili Ministrstvu za gospodarstvo in Ministrstvu za finance.

Zastavljeni vprašanji se glasita:

1. Ali je možno pred prodajo deleža v SIJ - Slovenski industriji jekla, d.d. iz njihovega premoženja izločiti tisto poslovno nepotrebno premoženje, ki se nahaja izven območja proizvodnih dejavnosti in ne služi proizvodnemu procesu, temveč potrebam prebivalstva na lokacijah Jesenice in Ravne?
2. Zakaj dosedanje zahteve lokalnih skupnosti Jesenice in Ravne niso bile uresničene?

Zastavljena vprašanja smo na Ministrstvu za gospodarstvo in Ministrstvu za finance podrobno preučili in vam v nadaljevanju posredujemo usklajeno mnenje.

Za lažje razumevanje vprašanje je potrebno najprej pojasniti lastniška razmerja med Republiko Slovenijo, delniško družbo SIJ - Slovenska industrija jekla in njenimi odvisnimi družbami, prav tako pa tudi vlogo uprave oz. posloводства posamezne družbe. Ta razmerja so podrobneje opredeljena predvsem v Zakonu o gospodarskih družbah, zato ga je pri navedeni temi potrebno dosledno upoštevati.

Hčerinski gospodarski družbi Acroni Jesenice, d.o.o., Metal Ravne, d.o.o. sta samostojni pravni osebi in na trgu opravljata pridobitno dejavnost. Posloводство, ki je zadolženo za upravljanje družb je odgovorno nadzornemu svetu družbe, ki ga imenuje skupščina družbe. Skupščino odvisne družbe pa imenuje matična družba t.j. družba SIJ - Slovenska industrija jekla, d.d., ki je v navedenih primerih 100% lastnica odvisnih družb.

Ministrstvo za gospodarstvo je skrbnik 80,35% kapitalske naložbe Republike Slovenije v delniški družbi SIJ - Slovenska industrija jekla, preostalih 19,65% osnovnega kapitala SIJ - Slovenska industrija jekla, d.d. pripada drugim gospodarskim družbam in pravnim subjektom.

SIJ - Slovenska industrija jekla, d.d. je prav tako samostojna pravna oseba, ki jo avtonomno vodi uprava družbe.

Trenutno potekajo postopki prodaje 55,35% (manj ena delnica) kapitalske naložbe RS v SIJ - Slovenska industrija jekla, d.d. Republika Slovenija bo ob uspešno izvedeni prodaji predvidoma zadržala 25% in eno delnico. Vendar pa postopek prodaje kapitalske družbe RS ni neposredno povezan z navedenima vprašanjema, zato ga v nadaljevanju podrobneje ne pojasnjujemo.

Družba Železarna Jesenice, d.o.o. je v prisilni poravnavi in razpolaga z znatnim deležem nepremičninskega premoženja. Ne glede na morebitno nefunkcionalnost zemljišč pa je Železarna Jesenice, d.o.o. dolžna skladno z načrtom finančne reorganizacije poplačati upnike iz naslova prodaje premoženja. Predvidoma, da bi v primeru brezplačnega prenosa nepremičnin na lokalno skupnost ali na katerokoli drugo pravno osebo lahko prišlo do oškodovanja obstoječih upnikov in lastnikov.

Ministrstvo za gospodarstvo v vlogi skrbnika kapitalske naložbe RS v družbi SIJ d.d. sicer ima posreden vpogled v poslovanje posameznih družb, vendar pa v nobenem primeru ni pristojno za poslovne odločitve hčerinskih družb SIJ - Slovenska industrija jekla, d.d.. Za poslovne odločitve posamezne družbe je pristojna izključno uprava (poslovodstvo) konkretne gospodarske družbe, ki vodi družbo samostojno in na lastno odgovornost.

Zato predlagamo, da lokalna skupnost poskuša poiskati ustrezen rešitev z dogovorom s poslovodstvi družb ob upoštevanju dejstva, da gre za gospodarske družbe, ki delujejo na trgu, zaradi česar je vsekakor potrebno upoštevati poslovne interese posamezne družbe.

Vprašanje državnega svetnika Borisa Janeza Berganta je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 23/06

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE NA

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi s podporo Republike Slovenije vključevanju Republike Hrvaške v Evropsko unijo

Republika Slovenija podpira vključevanje Republike Hrvaške v EU. S širitvijo EU na območje Zahodnega Balkana se bosta utrjevala tudi stabilnost in varnost na tem zgodovinsko nemirnem območju, na katerega meji Slovenija. Z utrjevanjem stabilnosti in varnosti se bodo krepili pogoji za gospodarski razvoj in splošni napredek regije, kar je vsekakor v interesu naše države, ki ima na zavedenem območju svoje tradicionalne trge.

Republika Slovenija zato tudi pomaga Republiki Hrvaški v procesu vključevanja v EU. S prevzemanjem načel in pravil EU bo tudi lažje rešiti preostala odprta vprašanja med državama, od katerih mnoga izhajajo pav iz neskladja hrvaškega ravnanja in prakse z evropskimi normami in prakso.

Nikakor pa slovenska podpora Hrvaški ni brezpogojna. Republika Slovenija in Ministrstvo za zunanje zadeve redno poudarjata, da je hitrost vključevanja Republike Hrvaške v EU prvenstveno pogojena z njenimi lastnimi naporimi pri odpravljanju neusklajenosti med hrvaškim in evropskim pravnim redom in prakso. Skladno s tem Ministrstvo za zunanje zadeve pristopna pogajanja Hrvaške vseskozi intenzivno spremlja in pri njih sodeluje ter opozarja na te neskladnosti in na potrebo, da Hrvaška le-te čim prej in v celoti odpravi.

Med pomembnejšimi interesi, ki jih želi Slovenija zaščititi v procesu pristopnih pogajanj, je vprašanje nediskriminatornega dostopa vseh slovenskih bank na hrvaški finančni trg, nediskriminatoren nakup nepremičnin s strani slovenskih oseb na Hrvaškem in uresničevanju ribolovnega dela Sporazuma o obmejnem prometu in sodelovanju (SOPS). Na prva dva problema je Slovenija opozorila pri obravnavi screening poročila za področje prostega pretoka kapitala, na potrebo po izvajanju SOPS v celoti pa v okviru screening poročila za poglavje ribištva. Poleg navedenih poglavij pa Slovenija izpostavlja vprašanja in Komisijo opozarja na probleme tudi v drugih relevantnih poglavjih.

Vseskozi pa Slovenija posebej izpostavlja potrebo, da Hrvaška začne v celoti spoštovati in izvajati sprejete mednarodne obveznosti ter da mora kot bodoča članica EU bolj konstruktivno pristopiti k iskanju trajnih rešitev odprtih vprašanj s sosednjimi državami. Slednje izrecno izpostavljajo ključni dokumenti med EU in Hrvaško, med drugimi tudi poročilo o napredku za leto 2006, zaključki Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose ter zaključki Evropskega sveta decembra lani.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 23/06

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE

na vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja glede udeležbe predstavnika veleposlaništva RS na otvoritvi spominskega muzeja v Jasenovcu

V zvezi z zgoraj navedenim vprašanjem sporočamo, da se je slavnostnega odprtja spominskega muzeja v Jasenovcu dne 27.11.2006 udeležil g. Primož Koštrica, prvi sekretar na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Zagrebu.

Vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 23/06

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KULTURO

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede ohranjanja objektov kulturne dediščine

Posredovali ste nam vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z delovanjem Ministrstva za kulturo in Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije pri ohranjanju objektov kulturne dediščine. Za vprašanje se vam zahvaljujemo in pojasnjemo naslednje:

Strinjamo s z zapisanim stališčem, da sta vzdrževanje in obnova kulturne dediščine potrebni za ohranjanje slovenske identitete. Spomeniško varstvo ima dolgo tradicijo in svoje zakonitosti, ki jih je treba spoštovati, da kulturnim spomenikom in dediščine ne odvzamemo njihov zgodovinske pričevalnosti in ne uničimo njegovih spomeniških lastnosti. Strinjamo se z vami, da so včasih Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije oziroma njegove območje enote kot izvajalci javne službe varstva pri svojih zahtevah za izvedbo posegov v kulturno dediščino preveč togi, kar je posledica neenotne metodologije in tega, da se včasih enako strogo obravnavajo posegi v spomenike, zavarovane s pravnimi akti, posegi v dediščino, ki je zgolj vpisana v register kulturne dediščine, in celo v objekte, ki so le del zavarovanega območja, vendar sami po sebi niso dediščina. Ena od težav je tudi v tem, da javna služba varstva večkrat prihaja v konflikt z lastniki objektov glede namembnosti spomenikov in dediščine. Te zadrege bo mogoče rešiti z ustrezno zakonodajo in bolj življenjskim pristopom, kakršnega predlagate.

Ministrstvo za kulturo je že pripravilo predlog novega zakona o varstvu kulturne dediščine: Predlog zakona je medresorskem usklajevanju. Ena od bistvenih novosti zakona je, da bo omejil diskrecijsko pravico Zavoda za varstvo kulturne dediščine pri odločanju o tem, kateri posegi v dediščino so primerni in kateri ne in s tem zagotovil večjo pravno varnost lastnikov dediščine. Ministrstvu za kulturo bo na podlagi zakona sprejelo podzakonske akte, ki bodo natančno določili pravila ravnanja javne službe pri izdajanju dovoljenj za posege v kulturno dediščino. Za kakovostno obnavljanje spomenikov in zato, da bi se izognili konfliktnim situacijam, pa bo novi zakon, če bo dobil podporo v Državnem zboru, omogočil zbiranje posebnih sredstev za obnovo kulturnih spomenikov, s katerimi bo mogoče uspešneje kot doslej subvencionirati stroške vzdrževanja in obnove, ki so pri kulturnih spomenikih zaradi varstvenih zahtev vsekakor višji od običajnih stroškov.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 23/06.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA OKOLJE IN PROSTOR

na vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča v zvezi s fosilno morskobalo na Vačah

odgovarjamo vam na vprašanje državnega svetnika g. Marka Juvančiča v zvezi z fosilno morskobalo na Vačah. Opravičujemo se za pozen odgovor.

Fosilna morskobala na Vačah je izjemna geološka naravna vrednota, kjer so v razgaljeni apnenčasti steni lepo vidni ohranjeni fosili školjk, kar je redkost v slovenskem in tudi širšem prostoru.

Ima status naravne vrednote (prej naravne dediščine) in je zavarovano kot naravni spomenik.

Iz systemskega zakona s področja ohranjanja narave, ki je bil sprejet leta 1999 (Zakon o ohranjanju narave (Ur.l.RS, št. 96/04 - uradno prečiščeno besedilo in 61/06-ZDru-1), izhajajo v zvezi z zastavljenimi vprašanji nekatere bistvene rešitve, ki so v kratkih povzetkih naslednje:

- Deli narave se določijo za naravne vrednote, vključno z vso do tedaj prepoznano naravno dediščino s podzakonskim predpisom in se obenem razvrstijo po pomenu na naravne vrednote lokalnega in naravne vrednote državnega pomena; za zagotavljanje in izvajanje varstvenih ukrepov naravnih vrednot lokalnega pomena je odgovorna lokalna skupnost, za naravne vrednote državnega pomena pa država (37. in 46. člen).
- Naravne vrednote se lahko zavarujejo kot ožja zavarovana območja ali pa se za njihovo varstvo ustanovijo širša zavarovana območja. Če so naravne vrednote lokalnega pomena, sprejme akt o zavarovanju lokalna skupnost, ki tudi zagotovi upravljanje zavarovanih območij in finančna sredstva za ta namen. Če so naravne vrednote državnega pomena, sprejme akt o zavarovanju država in s tem tudi prevzame obveznost za zagotovitev upravljanja in financiranja. Zakon ureja tudi možnost soustanoviteljstva zavarovanega območja in sicer lahko ustanovita zavarovano območje skupaj lokalna skupnost in država ali več lokalnih skupnosti; v tem primeru pa se v aktu o ustanovitvi zavarovanega območja določi način izvajanja ustanoviteljskih pravic, obveznosti upravljanja ter način financiranja (45. in 55. člen).
- Vsi akti o razglasitvi naravnih znamenitosti, ki so bili izdani na podlagi prejšnjih zakonov pred letom 1999 (tudi na podlagi Zakona o naravni in kulturni dediščini (Ur.l. RS, št. 1/81, 42/86 in Ur.l. RS, št. 26/92) ostanejo v veljavi do uveljavitve aktov o zavarovanju po Zakonu o ohranjanju narave, pri čemer novelirane akte izdajo pristojni državni ali lokalni organi glede na razvrstitev naravnih vrednot na naravne vrednote državnega in naravne vrednote lokalnega pomena (163. člen).

V primeru geološke naravne vrednote iz Vač ugotavljamo naslednja dejstva:

Občina Litija je leta 1997 sprejela Odlok o razglasitvi geološke naravne znamenitosti na Vačah za naravni spomenik (Ur.l. RS, št. 15/97). S tem je prevzela odgovornost za zagotavljanje varstva in upravljanja ter s tem tudi zagotavljanje finančnih sredstev za ta namen.

Po sprejemu akta sta občina in takratna strokovna služba za varstvo narave (Ljubljanski regionalni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine) zaščitila fosilni izdanek z nadstreškom, naravni spomenik pa uredila za ogled javnosti - postavljena je bila označevalna tabla, urejena je bila dostopna po do spomenika. Tedanja strokovna naravovarstvena služba je s sredstvi, ki jih je za ta namen iz državnega proračuna zagotovilo Ministrstvo za okolje in prostor, prispevala 990.000.00 SIT.

Po približno desetih letih je pot in table načel zob časa, medtem ko je sam izdanek še vedno ustrezno zaščiten pred atmosferskimi vplivi z nadstreškom, kar je z vidika varstva bistveno.

S Pravilnikom o določitvi in varstvu naravnih vrednot (Ur.l. RS, št. 111/04) je bila geološka naravna vrednota iz Vač pod identifikacijsko številko 4313 opredeljena za naravno vrednoto državnega pomena.

Ne glede na to, akt o zavarovanju, ki ga je sprejela lokalna skupnost, velja. **S tem se ohranjajo tudi vse obveznosti občine do zavarovanega območja.**

Z omenjenim pravilnikom so predpisane varstvene usmeritve, pravilnik daje tudi pravno podlago za označevanje naravnih vrednot v naravi. Na ministrstvu se zavedamo obveznosti, ki izhajajo iz statusa naravne vrednote državnega pomena, ocenjujemo pa, da je pravna podlaga, ki velja za območje po pridobitvi statusa naravne vrednote, za večino potrebnih varstvenih aktivnosti že sama po sebi zadostna.

Z Zavodom RS za varstvo narave, kot pristojno službo, smo že vzpostavili dogovor, da skupaj z Občino Litija pripravi program najbolj nujnih sanacijskih del. Za izvedbo programa pričakujemo, da bo glavni delež sredstev zagotovila občina, zavodu pa predlagamo, da del sredstev za najnujnejše, zlasti varstvene aktivnosti, zagotovi iz sredstev, ki jih za namen akcij in intervencij prejme iz državnega proračuna.

Vprašanje državnega svetnika Marka Juvančiča je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 16/06.